

CICLES i SPORTS

SANROMA

BALMES, 62:—:TELÈFON 1445-A

BARCELONA

DROGUERIA

PRODUCTES QUÍMICS

BARNISSOS, COLORS I PINZELLS

PERE OLIVELLA

Plaça d'En Rius i Taulet, 15 - Tel. G. 217

BARCELONA-GRACIA

FUSTERIA ARTÍSTICA

DE

Joan Francolí

MOBLES — DECORACIÓ

Carrer Vallhonrat, 30 i Olivera, 48

BARCELONA - P. S.

Farmàcia Fàbregas

Centre d'especialitats farmacèutiques
Anàlisis clínics, Sueros i Inyectables
de totes menes

TOS curació radical amb les antigues
PASTILLES FÀBREGAS

Sant Domènec, 20 i 22 - Tel. G. 217

BARCELONA-GRACIA

Queviures i Pesca Salada

DE

Victor Camprubí

Carrer de Prim, 32

i Frederic Soler, 1

SARRIÀ

ART NOVELL

REVISTA D'ART i LITERATURA

Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

Barcelona, DESEMBRE 1924

PREU 15 cts.

SOLINGEN-PARIS-BARCELONA

CASA FUNDADA PER R. ROCA

JOSEP ROCA

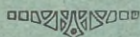
GANIVETERIA DE TOTA MENA

Immens assortit en objectes d'afeitar
i de tocador. - Màquines d'afeitar
(Model especial), fabricació de
la casa. -Taller especial per
a esmolar tota mena
d'eines de tall.

Plaça del Pi, 3 - (Enfront l'església)

MANUEL ESCORSA

TAPISSER

Especialitat
en mobles confortables,
fundes i cortinatjes.

Ripoll, 2. — BARCELONA

Fàbrica de Productes Ceràmics

RAJOLS DE VALÈNCIA

I ARTICLES DE CONSTRUCCIÓ

CASIMIR VICENS

Despatx: Tallers, 72 - Teléfon A. 5090

Fàbrica: Carrer Benavent

(prop de la Travessera de Sans)

BARCELONA

Grans, Patates, Palla i Aufals

DE LA

VIDUA d'En ARIZA

CARRER MAJOR, 40

Teléfon 6354-G.

- SARRIÀ -

ANY I

ART NOVELL

NÚM. 12

REVISTA MENSUAL D'ART i LITERATURA

Adherida a l'Associació d'Autors de la Ploma

BARCELONA desembr. de 1924

Redacció i Administració: Estruch. 9, btga. Telf. 2055-A

ELS GRANS POETES DE CATALUNYA

Les Campanes

Assaborint l'hora tranquil·la,
he reposat en el coster.
Cada encontrada té sa vila,
i cada vila son cloquer.

Totes les nits llunyedanes
fan en la serra una blavor;
totes les veus de les campanes
una melòdica remor.

Sons de cloquers qui s'harmonisen
escalonats pels quatre vents,
com a gegants qui profetisen
damunt els pobles indolents:

perquè en el terme divisor
de les tenebres i la llum,
diuen el salm recordatori
de nostra vida que es consum.

L'himne de pau als qui reposen
en el reialme de la mort,
si ofèn l'orella dels qui gosen,
als qui sofrim dona conhort.

No la planyeu eixa diada
als qui ploram sers enyorats,
perquè ella fa menys desolada
l'ombra on jeuen els finats.

Per tot arreu, l'alta harmonia
aixeca esbarts de pensaments,
i an els finats fa companyia
la remembrança dels vinents.

JOAN ALCOVER

(Del llibre «Cap al tard»)

No deixeu de llegir la pàgina 11

COMENTARIS

Vers i prosa

Es molt corrent entre els escriptors i en especial entre els novells, el cultiu massa accentuat de la poesia. Heus aquí que, tot el qui es creu amb aptituds literàries, es dediqui tot seguit i amb gran activitat a escriure versos i més versos, oblidant branca tan important de la literatura com és la prosa en ses variades i diverses manifestacions.

I d'aquesta manera resulta que llegim massa sovint versos vulgars sense to ni so, essent-nos més difícil trobar llampecs de veritable poesia.

Hi ha a Catalunya, com deia clarament en Carles Soldevila en un article sobre aquest tema a la Revista de Catalunya, masses poetes o aficionats a la poesia, que no és el mateix, i en canvi són relativament pocs els prosistes catalans.

Igual pot dir-se dels novells. Precisament esmentàvem l'altre dia parlant de les revistes de joventut, que hi ha hagut una tendència a considerar les revistes literàries, com a revistes de versos més aviat i aquesta tendència creiem que és una equivocació, que ha contribuït en gran part a que els joves escrivissin solsament versos, no dedicant-se quasi gens a la prosa.

Convé, doncs, propagar el cultiu d'aquesta entre els novells escriptors. I una de ses formes és el conte que veiem per ara poc cultivat i que és un dels camps en què més pot desentrotillar-se la joventut literària.

Altra és la novel·la. Encara que en aquesta és necessari ja una forta base literària, no vol dir això que no puguin començar a fer-ne algun assaig.

Les traduccions dels millors autors estrangers són altres activitats a que es poden dedicar. Cal però, en aquest sentit, no abusar. Hem vist massa sovint en diaris i revistes catalanes, donar una excessiva importància a les traduccions en perjudici de les produccions originals dels nostres autors.

Fugim, doncs, els novells escriptors, d'aquest exclussivisme poètic massa accentuat. De diguin les seves activitats i aficions a la prosa també, que a la literatura catalana li manca —malgrat sia de reconèixer la tasca gran i excel·lent dels prosistes catalans— una més intensa vigoria, que mentre avui procuren obtenir-la els grans escriptors, demà serà precis que la conservin i hi donguin la seva aportació, les novelles generacions literàries de Catalunya.

TERENCI

Subscrivint-vos i fent subscriure als amics a ART NOVELL, contribuïreu a millorar el portantveu dels escriptors novells de Catalunya

Poema de l'excursionista

A la secció feminal de la A. E. A.

Em plau que puguis fruitir
una dolça benhaurança.

Bella nina de quinze anys
que t'alces de matinada,
i tresques amb grans afany
per la muntanya escarpada
cercant la sentor dels pins,
la verdor de les arbredes,
el paisatge sens confins,
l'ombra de les ginesteres...
La fontana que ofereix
aigua fresca i regalada,
la flor que prompte es marceix,
i les gotes de rosada,
que ha deixat la nit de dol
quan el cel brodat de plata
s'ha aclarit sortint el sol

vessant ric doll d'escarlata.
La remor del ventijol,
la ginesta blincadissa
i el bell cant que el rossinyol
refila des la verdissa...
Tu que fugint de ciutat
en el camp busques la joia,
trobes joia i llibertat,
i esdevens tota alegroia
al mirar jolius encants
que t'ofrena la Natura,
picant amb dalit de mans
bo i servant l'ànima pura.
Vui que gosis a desdir...
que es compleixi ta esperança...
i em plau que puguis fruitir
una dolça benhaurança.

JOSEP M.ª JOVENICH

El camp grogueja. La mar d'espigues
S'ompla de onades pel vent de juny:
I, entre l'espiga, canta el dallaire
La dalla al puny.

El sol li torra sa faç morena;
Nues les cames, adalerat,
Sega que sega, dalla que dalla
Sense pietat.

Les que s'alçaven més ufanoses
Rosses espigues, cauen més prest:
Caiga qui caiga. Quina cullita
L'estiu aquest!

Entre l'espiga creix la rosella
Roja i modesta, prop de l'agram;
Més, el dallaire ningú perdona
Vol ras el camp.

L'agram li clama: —Dóna'm la vida
L... a un cop de dalla l'ha colltorsat

Diu la rosella: —Salva'm!— i ell, crida:
—Só la igualtat!

—Jo, tot ho sego; jo tot ho arrano;
Flors, blats i herbes, tot sou iguals
Jo, só el dallaire; jo no coneixo
Classes socials!

Quan això deia, d'un cop de dalla
Donat d'escaire, s'ha malferit
Va coix a casa sense la dalla
I es fica al llit.

Quants que les jerarquies critiquejen
més d'alguna vegada s'han tallat
i pel món arrepençats coixexen
per culpa de l'amor a la igualtat.

JOAN GROMACHES I TORRES

Despit

Tots els esforços d'Horaci eren debades. Feia llarga estona que formiguejaven en el seu numen els rims d'una poesia que pensava trametre als Jocs Florals; emperò la ploma, rebel·lant-se, no li volia córrer. Per son front creuava, com una pel·lícula, un esbart d'imatges, més aquell dia no les podia trasplantar a ses esparses. A què era degut? Ni ell mateix ho sabia! Recordava solament aquell cap-al-tard que, en acomiadar-se de Magda, la bona amiga elegida com la seva mussa predilecta, ella li havia allargat fredament la mà, mentre que somreia, manyaga, a tots els companys, excepte ell, ell que tant l'admirava, considerant-la quelcom sublim. Aquella dona, que més d'una vegada havia dit a Horaci que ella el tractava d'altra guisa que als demés, puix el creia de sentiments més elevats, aquell jorn el torturava amb son menyspreu. Es que Magda es tornava vulgar? Per ventura li feria les oïdes la mesquina parla del pobre poeta, impotent per a expressar amb eloqüència oral la grandesa de son esperit?

Horaci no sabia què fer. Es posaria la careta de l'hipocresia, mostrant-se vulgar davant de l'estimada, per tal de reconquerir-la, o bé, a força de sacrificis, renunciaria a la seva amistat?

Era alta hora de nit i aquests pensaments continuaven traïcionant la Rima.

A la fi prengué la ploma resolt. Mateix que si punxant coltell li anés ferint les fibres del cor, glossà son sofriment amb mà tremolosa.

Qualques dies després, la Premsa publicava el veredict de els Jocs Florals, en el qual hi figurava una poesia premiada, batejada amb el nom de «DESPIT».

MARIA ROIG VERDAGUER

A una Viola

*Violeta, flor boscana,
flor boscana en la molsa nascuda,
semblant del cel estrelleta
sobre aquesta terra caiguda...*

*M'apar una donzelleta
que amorosa sa faç amaga;*

*O dolça flor, dolça violeta
per mi ets la més aimada!*

*Hermosa, humil, captivadora...
flor petita, flor insignificant
però, o! viola que mon cor adora,
als meus ulls, ets la flor més gran...*

CARMINA CORTÈS i FLORS

Elegia

s va fent tard. El sol roent va prest a amagar-se darrera les muntanyes caldejades deixant en el cel unes llenques com de foc, d'una rojor sinistre, i omplenant l'horitzó de bella llum. A poc a poc la fosca va venint, a embolcallar les coses. Les muntanyes són d'una color grisenca; sembla que el sol al allunyar-se hagi deixat l'immensa planúria i les muntanyes llunyanes, cobertes d'un polsim, flonjo i suau. La quietud plana en l'immensitat. Ni un brugit s'ou en aquella soledat, ni un alè d'aire fresc i suau vol alleugerir l'atmòsfera pesada.

Assegut en una pedra, hom ovira enmig la gran planúria, la silueta de un home. Està guaitant somniosament al lluny, vers l'horitzó on el sol acaba d'amagar-se.

Hom diria que el seu esguard travessa les muntanyes i se'n va lluny... molt lluny... fins a trobar unes altres serralades inundades de llum.

Las de fatiga, després de córrer tot el dia sota el sol abrusador, anant com foll en recerca d'una mica d'aigua per humitejar els llavis ressecs, s'ha apartat dels seus companys, i l'hora somnolenta del capvespre l'ha atrapat allà perdut en l'immensitat de la planúria africana i davant la solemnitat de l'hora, es detura extasiat, i per un moment s'oblida de la set i la fatiga que l'arbora, i s'asseu... i el seu pensament vola... a través l'immensitat... es fica la mà al pit i treu cuidadosament una cartera, l'obre i treu també una estampa... oh! és d'una Verge morena, molt morena, voltada d'encrespats turons... a sos peus un estol d'escolanets la miren dolçament... i els llavis del soldat are es mouen... resa... ara se la porta als llavis i la besa llargament... posant-li l'ànima tota; després amb el dors de la mà s'eixuga els ulls... plora... torna a regirar la cartera i en treu un retrat i extasiat el contempla... és una velleta venerable asseguda al portal d'una masia.

Per un moment la faç bruna del soldat s'il·lumina captivat sens dubte pel dolç mirar de la velleta... i se'l porta als llavis, i el besa follament. Des-

prés, torna a mirar-se'l... el rostre es contrau... estreny contra el seu pit el retrat i entre sanglots s'ou com un plany: Mare! Mare!

Llarga estona roman amb el cap entre les mans bo i sanglotant. Per sa pensa giravolten munió d'idees confuses, remembra grats records viscuts allà en la terra nadiua entre els sers tan's volguts... oh! Com n'és de punyenta la enyorança que el consum. Per això el seu plor és tant-intens i tant amarg... Els estels van sortint riallers, potser per acompanyar-lo en la seva solitud.

En tant, allà un tros lluny dues ombres avancen cautelosament. De sobte un tret fereix l'espai, i el soldat cau boca-terrosa, exhalant un ai! terriblement amarg. 'n l'estertor de l'agonia, es mig gira vers les muntanyes que acaben d'engolir el sol... les seves mans crispades porten penosament el retrat fins als llavis ressecs i morats: Mare!.. mare meva... jo em moro, mai més us veuré. Verge de Montserrat ampareu-me!.. Pàtria meva que lluny de tu em moro... i la veu se li ofega... i son cap cau feixugament en la terra xopa de sang. Es mort.

Es fa negra nit. El cadàver haurà per mortalla la volta rublerta d'estels parpallejants, en tant que l'ànima vola cel amunt.

ROSALINA CASALS.

Per què cor bategues per l'amor que et mena?

*Per l'amor t'envoltes cor meu de tenebres?
Per la carnal rosa que et dona turment
i fa que fereixi el plor mes palpebres.
al trobar que sempre soc jo, de tu, absent.
Per què cor, bategues per l'amor que et mena.
Per l'amor... que és mite que traïdor fereix
i que a son caprici l'ànima encadena
i els sentits enllota i malda amb escreix.
Ella fa que furgui com corc, la sutzura.
La voluntat torça. La temptació atrau.
Amb son hàlit torna tota cosa impura.
i torba l'honesta serena pau.*

*Els desigs que adre en la passió terrena,
d'ella foragita ferm a ton albir.
Fes que sia lliure l'ànima, i serena,
i encara que sagnis, l'amor has d'occeir.
Crema encens i mira dins l'ànima mia
i que aquest foc sia p'ariscador.
Fes-hi que floreixi la melenconia
i beu del seu càlzer, l'amarga dolor.
I així incinerada, l'amor matussera,
sols a la puresa obert, l'esperit,
de llum saturant-me, sans minar enrrera.
serè faré via fins a l'infinit.*

JORDI CANIGÓ

Mediterrània

A En Josep Maria Junoy, devotament

*Plou i fa sol. La tarda és autumnal.
Opacs s'albiren entre la pluja fina
que ruixa els tarongers, el blau cobalt
d'un pany de cel, sobre la mar llatina
i un bust de donzellea en el llindar
de blanc portal, fent randa, riallera.
Plou i fa sol. La bruna cabellera
als elements ofrena per besar.
Al senti a flor de pell amb delectança
el bes voluptuós la fa extremà.
Pressent que és de l'amor l'esgarrifança
i el seu vis reïntella una esperança
i els set colors de l'arc de Sant Martí.*

JORDI CANIGÓ

Els Llibres

"INSTANTS"

Sota aquest títol acaba d'aparèixer el segon llibre de poesies de N.ª Martí Monteys, que és un llibre que es recomana per si sol, pel bell encís de les seves planes.

Es ornat per l'Obiols amb el gust que el caracteritza i la impressió deguda als germans Altés, és pulcra i bella com tot el que surt de les seves mans.

ALTRES APARICIONS

«Visions d'Orient», per Francesc Cambo. «Cançons de totes les hores», per Josep M.ª de Sagarra. — «La nau de l'amor», per Alfons Roure. — «Joan Brull. — Evocació d'un pintor barceloní del temps del modernisme», per Joan Sacs. — «La Divina Comèdia», de Dant, traduïda pel Marquès de Balanzó. — «Amor heroic», (comèdia en tres actes) per Bernardí Ramonell. — «Aquella paraula...», Josep M.ª Folch i Torres.

FIDEL

Exposicions

A les galeries Dalmau ha estat exposada una col·lecció d'En Joan Brull. Darrerament al mateix local hem pogut admirar unes tapisseries i catifes nuades a mà d'En Tomàs Aymat. Hi ha també uns olis del pintor Kurt Leide.

—El pintor suís Ravel ha exposat uns quadros sobre assumptes de la seva terra a les Galeries Laietanes.

—Han exposat al Saló Parés els pintors E. Flo i Soler de Morell, Pvre.

—En Canyelles ha tingut exposada al Camarin una nombrosa col·lecció d'apunts, la majoria fets a llapis; n'hi ha alguns de molt ben agafats.

—Els pintors Camps, Roca i Soler, tenen oberta una exposició a la Galeria fotogràfica Antonietti.

Els Teatres

ROMEA. — Estrena de «Fidelitat» de Josep M.ª de Sagarra.

Amb un ple a vessar tingué lloc al Teatre Català, l'estrena d'aquesta nova obra dramàtica d'En Josep M.ª de Sagarra, inaugurant junt amb la conferència que sobre el teatre poètic donà l'il·lustre poeta, les vetllades extraordinàries que s'han organitzat aquest any.

L'obra d'En Sagarra és, al nostre entendre, una de les més ben acabades de totes ses produccions escèniques. L'acció es desenrotlla entre gent de poble i l'argument està basat en un drama conjugal, representat amb tons vius i forts i que té una inesperada fi. No cal dir com la personalitat poètica d'En Sagarra se'n manifesta en «Fidelitat» amb tota la seva vigoria de versificador fàcil i excel·lent.

La interpretació del tot perfecte per part dels Vila-Davi, Morera, Montero, etc.

Per l'educació musical dels nostres infants

Avançats en una gran part els treball preliminaris, és imminent la constitució de la «Agrupació coral Angel Guimerà», qual fi, és únicament i exclusivament, l'educació dels infants des del punt de vista musical en tots sentits.

Per a portar a cap aquesta magistral obra, necessitem l'apoi de tothom. Dels grans i dels petits. Una senzilla quota de protector, pot fer el miracle de poder desvertar en l'ànima d'un infant, aquest art sublim que un dia el pot fer glòria de la pàtria.

Als petits, nens i nenes, deurem l'esplendor d'aquesta entitat naixent que serà un nou estel en la constel·lació musical. A aquestes ànimes ingènues deurem el poder veure plenes de llum i de joia, les classes de solfeig, teoria, rítmica plàstica i cançons i jocs de infants.

Serán ateses totes aquelles preguntes que se'n facin personalment o per escrit al local de l'«Agrupació» (en constitució), Mercaders 32, principal.

Per la Comissió organitzadora.

LLUÍS JORDÀ

Els cors són com les flors

(Narració Empordanesa).

Als germans Isern

N sol d'estiu queia abrusador sobre els endormiscats carrers d'aquell xamós poble empordanès i en aquella hora tan plàcida no es sentia encara, el seguit picotejar del mall sobre la dura enclusa, forjant l'arma del treball... I tan sols trencava el silenci d'aquella hora, els enraonaments del cafè-bar i de tant en tant, els tocs clars i sonors del rellotge de la Vila, el refilar de alguna fadrina o el bramular de la tramuntana... i res més. Quina hora més bella! Quin silenci més august! Oh, la clàssica migdiada!.

Els carrers s'anaven poblant. Are es veien passar uns infants enjogassats i alegres que anaven a l'escola... are un carro sotraguejant mandrosament.

I aquesta joia preuada que era la vila, tenia també un bell estoig. El cantaven els poetes i els músics i fins els pintors. Hi feien estada munió d'estiuajants que en arribar l'estiu, s'arredosen en aquell niu ple d'amor i de franquesa.

I dintre d'aquell verger de flors ciutadanes enmig de les roses i els cors sagnants i feticis, hi havia barrejat potser per etzar, potser per providència, un clavell: En Jordi. I dintre les guiesteres i les moreres, destacava humilment però simpàtica l'humil violeta: era Griselda.

Ella tenia, en la cara i en el parlar, l'encís d'aquella terra i es sentia joirosa i fins orgullosa d'ésser empordanesa, d'ésser calongina.

La Torre Valentina era el paratge de les reunions estivals, era el lloc on els *flirts* ridícols de la colònia es succeïen a desdir... I això que ni l'aire dels pinars no els hi portava cap alè d'hipocresia, ni el dolç cantar de pinsans i cadernerres, els hi dictava paraules fules, ni els encomenava l'orgull, la mar refectint com clar mirall, les blanques gavines que volaven rant de les cales del Recó i Cap Roig.

I fou una tarda de juliol que es coneueren Jordi i Griselda a Sant Antoni. Ella com que era pescadora, cada tarda romania a la platja arranant les xarxes per tirar l'art.

En Jordi aquell dia havia anat tot sol, en excursió marítima a Sant Feliu, puix li plavia molt estar sol, ben sol de cara al mar... Cap al tard isà la barca a la platja de Sant Antoni quasi davant de Griselda. Salta ardit, es a lu-

daren i sos ulls es miraren per un instant. Ella els abaixà confosa i ell restà corprès...

I nasqué l'amor en sos cors joves i bons, i passà un dia, una setmana, dugues... En Jordi havia deixat ja en oblit les excursions per la Sureda Plana, per la font de càn Montpuix; passava tan belles estons a la platja o caminant pel camí de les oliveres i el corriolet dels canyars, al costat de son amor...

Els dies es marcien tristos, la tramuntana bramulava dia i nit, el cel era negrós, la mar picada i el sol esporuguit i al so d'una música trista, ballaven les fulles desprestes dels arbres.

També en Jordi al so de la veu que el cridava al deure marxava cap a Barcelona, on havia d'embarcar-se en el gran vaixell, que el portaria qui sap a on, potser al fons del mar. I amb ell havia marxat el cor de Griselda, mentre el seu cos romaníà allà, al mig de la carretera, on l'havia després, amb els ulls plorosos, mirant al lluny, on una polseguera s'anava esfumant poc a poc.

Cada dia esperava al carter, cada dia llegia avidosament el diari, i en les nits de lluna clara, asseguda a la platja, sola ben sola, plorava silenciosament, com si la mar tan estimada, li hagués de tornar, encara que fos mort, el seu Jordi...

Els carrers del poblet romanien tristos, no endormiscats com a l'estiu i barrejat amb el paorós bramul de la tramuntana, passava ressonant un cotxe mortuori... I després altra volta tot quiet.

LLUÍS PALLÍ

Nadal de l'orfe

*Nit de pau plena de joia
per a tots, menys per l'infant
que a la porta de l'església
va una almoïna pidolant.*

*Pobre orfe! Tothom passa
sens dordre's de son mal,
i el pobre infant barboteja:
O, trista nit de Nadal!*

*El fred i la fam el vencen,
la neu el va embolcallant,
ara sols pensa en la mare
que en el cel l'està esperant*

*Sent la mort com ja l'encolta,
sent un himne celestial
i somriu cloent els llavis:
O, dolça nit de Nadal!*

RAMON ARRASA SEGURA

A la joventut de Catalunya

El proper gener de 1925, farà un any que sortí a llum la nostra estimada revista ART NOVELL. I al escaure's el primer aniversari de la nostra aparició, plau-nos adreçar-nos als nostres llegidors i a la joventut de Catalunya, remerciant-vos per la vostra col·laboració constant, durant aquest any, a la nostra petita tasca, que ara posa una fita amb son primer aniversari.

Però en entrar al segon any de la nostra publicació, volem donar un major impuls a ART NOVELL, millorant-lo notablement en presentació i perfeccionant-lo en el text i gravats.

Heus aci les nostres millores:

El format serà més ample que l'actual, així com la qualitat del paper de la coberta i interior serà millor i amb més nombre de planes.

Presidirà en la direcció de la revista un criteri de selecció, destinat a posar de manifest l'activitat de la nostra joventut.

Introduïrem seccions de contes, il·lustrats curosament pels nostres joves dibuixants, comentaris al voltant dels temes literaris d'actualitat i de les manifestacions d'art, col·laboració femenina, informació de teatres i dels esdeveniments musicals, pàgines de dansa i folklore, excursionisme, comentaris a les darreres aparicions de llibres, interessant secció de revistes, traduccions, novel·letes del joves autors, concursos diversos, etc.

Les manifestacions poètiques dels novells hi seran amplament publicades i curosament seleccionades.

No mancarà la col·laboració de les primeres figures del món literari.

Aquest és el nostre pla; ara manca tansols el vostre ajut dirigit a la major difusió d'ART NOVELL per tot Catalunya.

A vosaltres, doncs, joventuts actives, van dirigides aquestes ratlles. Us demanem la vostra col·laboració en la tasca que anem a emprendre l'any vinent. Totes aquestes seccions són obertes a vosaltres. Cada hu hi té la seva. I la revista, de tots.

De la vostra activitat particular depèn l'engrandiment d'ART NOVELL.

Que cada subscriptor ens en porti quan menys dos de més i que cada llegidor la propagui entre els demés companys.

A reveure. Fins l'any vinent.

LA REDACCIÓ

Preus de Subscripció

Els preus de subscripció i venda que regiran l'any vinent són els següents:

Barcelona, Península i Amèrica: Un any, 3 pessetes : Mig any, 1'50 pessetes: Número solt, 0'25 pessetes.

Altres països: Un any, 4 pessetes.

Demaneu fulles de subscripció a l'Administració: Estruch, 9, botiga-Barcelona.

Per cada cinc subscripcions noves us donarem la vostra de franc. Per cada deu a més a més la col·lecció completa d'aquest any.

Propagueu, col·laboreu, subscribiu-vos a ART NOVELL.

Correspondència

Marcel Codina.—Ho fem tal com ho desitja.
Rosalina Casals (Ripoll).—Va en aquest número.

M.ª Mercè Camprubi (Sant Joan Despi).—Acceptat el seu conte.

Lluís Jordà.—Queda complagut. Acceptat el treball.

L. Roura Garriga (Sabadell). Li escrivim.

Joan Puigbò (Terrassa).—Rebudes les seves poesies. Li escrivim.

Josep Parés (Sant Feliu de Llobregat).—Amb molt gust mirarem els seus treballs. Envi-hi'ls a l'Administració.

Josep M.ª Jovenich.—N'hi publiquem una. L'altra en cartera.

Lluís G. Bover. (Sellent de Montanisell).—Agraïts de tot.

Antoni Tarrats (Figueres).—Li escrivim.

Jaume J. Casablanques (Sabadell). Són defectuosos els versos. Vagi escrivint.

Josep Parramón (Terrassa).—Tenim a la seva disposició els números que vulgui. Els versos són fluixos Perfeccioni's.

Francesc Rius (Sant Feliu de Llobregat).—Mirarem de complaure'l.

Francesc de A. Pomar.—Igual li diem.

Joan Benaiges.—Una arreglada anirà més endavant. Tenim molt original que esperarà torn.

Antoni Isern.—Entra en cartera.

B. Canals (Badalona).—Mirarem de publicar-li al número de gener. La subscripció l'hem augmentat a 3 pessetes l'any.

Mar. i Costa (Ripoll).—La poesia molt bonica. La publicarem aviat.

Maria Mercè Camprubi (Sant Joan Despi).—Li escrivim.

PUBLICACIONS REBUDES

El Borinot, de Barcelona.—*La Falç, de Balaguer.*—*Endavant i Saba Nova, de Rubí.*—*La Rialla, Aubada, Joventut i Farándula, de Badalona.*—*El Eco, de Sitges.*—*Baix Penadés, de Vendrell.*—*Urgell, de Mollerusa.*—*El Llamp, de Gandesa.*

Noticiari

El nostre benvolgut amic i col·laborador En Lluís G. Bover, ens assabenta en afectuosa lletra que, degut a una equivocació involuntària va enviar-se la prosa "Jorns de tardor" publicada en el darrer número a la nostra revista i a "Joventut Catalana", lo qual es complau en fer públic per evitar falses interpretacions.

—El nostre amic i company En Joan Pericot passa per la dolor de la pèrdua de la seva bona mare (A. C. S.). Acompanyem a En Pericot en la pena, qu'ens sentim pregonament.

—Advertim als que desitgin enquadrar la col·lecció d'ART NOVELL d'aquest any, ens ho indiquin que si el nombre és suficient farem una enquadració especial.

—Degut al pinzell del nostre col·laborador artístic En Rafel Rubio són exposats a la Via Laietana núm 12, magatzem de mobles artístics i americans d'En L. Olivera, uns tapissos pintats a l'oli fets per encàrrec del distingit Dr. En Francesc de P. Danés i Solà, per a la seva nova estada.

Felicitem de bon grat els treballs del nostre Rubio, perquè sap agafar els pinzells per a donar encertats i harmoniosos colors.

Advertiment als subscriptors

Finint amb aquest número totes les subscripcions, fem avinent als nostres subscriptors que trametin a l'Administració, Estruch, 9, botiga, l'import de la subscripció de l'any vinent per a poder inscriure'ls a la nova llista de 1925 i continuar enviant-los ART NOVELL. Els preus són: Un any, 3 pessetes i mig any 1'50 pessetes.

Pro Monument Guimerà

La llista oberta per la Redacció d'ART NOVELL, destinada a engrossir la de «La Publicitat» puja a la suma de 64 pessetes.

Aquesta quantitat l'havem entregat ja a l'Administració del citat diari. Mercès a tots

Protegiu als anunciants

RETORICA I POETICA

Ensenyament ràpid; tecnicisme i pràctica :: Conferències particulars de literatura i costums :: Elegància d'istil i demés :: Lliçons de metrificació a càrrec del literat

Carles Sanahuja

DESPATX: Tallers, 62, 3.er

Dolça Catalunya!

La millor revista literària, continuadora de l'antiga FLAMES NOVES, s'escapa de fa poc per l'autoritat militar.

COMPREU-LA!

Anuncieu els vostres productes en el Cine, amb els cristalls

Podem avançar

Completant el que diem en la pàgina 11, que al número de gener de 1925, començarem a publicar

Maria Elena

interessant i suggestiva novel·leta empordanesa, original del jove escriptor

A. Tarrats Mayola

MARIA ELENA, creiem que captivarà a la joventut, tant per l'interessant argument com per la bella forma literària.

Anirà curiosament il·lustrada pel jove dibuixant empordanès En Joan Pericot.

VICTÓRIA

Encàrrecs: Sant Francisco de A., 57 : BADALONA